

Odbor územního plánování a stavebního řádu

VYPRAVENO dne :

= 5 -05- 2008

Sp. zn.

OÚPSŘ 84/2008 – rozh.

Přílohy: Ukl. znak:

V Liberci dne:

9. května 2008

Rozhodnutí nabylo právní moci dne:

4.5. 2008

Datum vyznačení:

12.8. 2008

Obdrží do vlastních rukou :

1. [redacted]
2. Městský úřad Jablonec n.N., právní oddělení, 467 51 Jablonec n.N.
3. Statutární město Liberec, odbor právní, nám.Dr. E. Beneše 1, 460 59 Liberec 1

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, jako správní orgán věcně a místně příslušný podle ust. § 67, odst. 1, písm.a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích v platném znění, § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004, správní řád v platném znění (dále jen správní řád), přezkoumal na podkladě odvolání účastníka řízení [redacted]

[redacted] korespondenční adresa [redacted]

[redacted] usnesení Městského úřadu v Jablonci nad Nisou, právního oddělení (dále jen „vyvlastňovací úřad“) sp. zn. 1275/2008/SPR/OP/VPO-3, č.j. 22528/2008 ze dne 25. února 2008 a dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu rozhodl takto :

Z a m í t á

odvolání [redacted]

[redacted] korespondenční adresa [redacted]

podaného v zastoupení advokáta - [redacted]
(plná moc ze dne 11. března 2008), a

p o t v r z u j e

usnesení Městského úřadu v Jablonci nad Nisou, právního oddělení sp. zn. 1275/2008/SPR/OP/VPO-3, č.j. 22528/2008 ze dne 25. února 2008, kterým bylo dle ust. § 64 odst. 1, písm. a) správního řádu přerušeno vyvlastňovací řízení za účelem doplnění podstatných náležitostí podání ve smyslu ust. § 18 z.č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (dále jen „ vyvlastňovací zákon“) specifikovaných ve výzvě ze dne 25. února 2008, č.j. 22380/2008.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Městského úřadu v Jablonci nad Nisou, právního oddělení (dále jen „vyvlastňovací úřad“) sp. zn. 1275/2008/SPR/OP/VPO-3, č.j. 22528/2008 ze dne 25. února 2008 bylo v důsledku výše zmíněné výzvy ze dne 25. února 2008 k doplnění návrhu podaného odvolatelkou na vyvlastnění pozemku p.p.č. [redacted] (dále jen

„předmětná věc“) ve smyslu ust. § 64 odst. 1 správního řádu u vyvlastňovacího úřadu přerušeno vyvlastňovací řízení v předmětné věci.

Proti tomuto usnesení podala paní [redacted] v zastoupení advokáta - [redacted] (dále jen „odvolatelka“) odvolání a to písemnosti datovanou dne 14. března 2008, která byla na vyvlastňovací úřad doručena dne 17. března 2008.

V odvolání jsou uvedeny tyto následně uvedené námitky:

Odvolatelka předně uvedla, že trvá na vyvlastňovacím řízení, neboť k dohodě se Statutárním městem Liberec (dále jen „vyvlastňovaný“) nedošlo.

K samotnému usnesení o přerušení vyvlastňovacího řízení uvedla, že je považuje za nicotné, neboť vyvlastňovací zákon ve svém ust. § 23 odst. 1 vymezuje taxativně důvody k přerušení vyvlastňovacího řízení a to pouze v případě, kdy o stejném pozemku, stavbě nebo věcném břemenu již probíhá jiné vyvlastňovací řízení, a to až do doby, než bude dříve zahájené řízení pravomocně skončeno. Vzhledem k tomu, kdy dle ust. § 29 citovaného zákona se postupuje ve vyvlastňovacím řízení podle správního řádu, jen nestanoví-li vyvlastňovací zákon jinak, je odvolatelka toho názoru, že subsidiární užití správního řádu nelze aplikovat pro přerušení řízení, neboť v ust. § 23 citovaného zákona jsou důvody vymezeny taxativně. Vzhledem k tomu, kdy v odvoláním napadeném usnesení nebylo řízení o vyvlastnění přerušeno z tohoto uvedeného důvodu, ale pro aplikaci obecného ustanovení ust. § 64 odst. 1 správního řádu trpí toto usnesení vadou právní neuskutečnitelnosti, neboť je v rozporu se zákonem. Odvolatelka s odkazem na uvedené proto považuje usnesení o přerušení vyvlastňovacího řízení za nicotné ale přesto z opatrnosti je napadá tímto odvoláním. Hlavní důvod pro podání odvolání pak spatřuje ve skutečnosti, kdy přerušení vyvlastňovacího řízení bylo možné pouze podle podmínek uvedených v již zmíněném ust. § 23 vyvlastňovacího zákona. Vzhledem k tomu, kdy tato skutečnost nenastala není dán důvod pro přerušení vyvlastňovacího řízení. K vyžádaným podkladům uvedeným ve výzvě vyvlastňovacího úřadu ze dne 25. února 2008 pak odvolatelka uvádí, že budou doplněny v nejbližší době a případně odvolatelka očekává stanovení přiměřené pořádkové lhůty.

Nad rámec uvedených odvolacích námitek pak odvolatelka uvádí, že již výše zmíněná výzva ze dne 25. února 2008 je dostatečná pro doplnění podkladů odvolatelkou a proto není nezbytné za tím účelem přerušovat vyvlastňovací řízení.

Odvolací orgán nejprve posoudil, zda jsou naplněny podmínky řádně podaného odvolání, pokud jde o jeho přípustnost a včasnost. Bylo zjištěno, že odvolání bylo podáno oprávněným subjektem ve smyslu ust. § 81 odst. 1 a ust. § 83 správního řádu, bylo podáno včas, je proto přípustné a je možné o něm rozhodnout jedním ze stanovených způsobů uvedených v ust. § 90 správního řádu.

Odvolací orgán přezkoumal soulad odvoláním napadeného usnesení s právními předpisy, kdy správnost napadeného rozhodnutí se přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží, kdy tímto postupem není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Z prostudovaného správního spisu byly zjištěny tyto skutečnosti:

Usnesením ze dne 5. dubna 2007, sp. zn. KULK 18126/2007 odvolací orgán určil, že řízení o žádosti odvolatelky v předmětné věci ze dne 27.9. 2006 provede v souvislosti s účinností nového vyvlastňovacího zákona, konkr. ust. § 16 odst.3 od 1.1. 2007 namísto Magistrátu města Liberec

vyvlastňovací úřad – Městský úřad v Jablonci nad Nisou. S ohledem na tuto skutečnost Magistrát města Liberec vydal dne 21.2. 2008, č.j. SUSR/7130/178401/06-No, č.j. SUUR/7120/57631/07-Ře usnesení o postoupení podání odvolatelky v předmětné věci s tím, že současně písemností ze dne 21. února 2008, č.j. SUUR/7120/57631/07-Ře předal vyvlastňovacímu úřadu též odvolatelkou dosud doložené listiny. Vyvlastňovací úřad po obdržení zmíněného podání a předložených listin oznámil odvolatelce dne 25. února 2008 převzetí vyvlastňovacího řízení v předmětné věci a současně ji v této zmíněné písemnosti vyzval k doplnění podání, které podrobně specifikoval pod písm. a) až f). V této souvislosti se vyvlastňovací úřad zároveň v písemnosti zmínil, že z důvodu učiněné výzvy přerušil vyvlastňovací řízení, což také následně učinil, kdy dne 25. února 2008 vydal již výše zmíněné usnesení, kterým přerušil probíhající vyvlastňovací řízení z důvodu učiněné výzvy vůči odvolatelce k doplnění podané žádosti.

Jak již je výše uvedeno odvolatelka zmíněné usnesení o přerušení vyvlastňovacího řízení ze dne 25. února 2008 napadla odvoláním z důvodu výše popsaných v tomto rozhodnutí. Odvolací orgán k těmto odvolacím námitkám uvádí následující.

Předně je nutné uvést, že odvolací orgán se neztotožňuje s tvrzením odvolatelky, že vyvlastňovací řízení lze přerušit výlučně z důvodů uvedených v ust. § 23 odst. 1 vyvlastňovacího zákona, neboť tímto ustanovením je stanoven pouze další speciální důvod pro přerušování vyvlastňovacího řízení, který není a logicky ani nemůže být obsažen v obecné úpravě obsažené ve správním řádu neboť tato upravuje toliko obecné důvody přerušování a zastavení řízení. Tak jak je citované ust. § 23 odst. 1 koncipováno nelze jej vyložit jinak než, že se jedná o další možnost přerušování řízení upravené speciálně pro vyvlastňovací řízení, která má zabránit rozhodnout o téže věci dvakrát. Na rozdíl od odvolatelky však nelze tuto speciální úpravu považovat za jediný možný zákonný důvod pro přerušování vyvlastňovacího řízení, neboť tomuto neodpovídá úprava obsažená v ust. § 29 vyvlastňovacího zákona, která upravuje vztah ke správnímu řádu. Z úpravy obsažené v citovaném ustanovení totiž vyplývá, že správní řád nebo jeho jednotlivá ustanovení se použije na postupy vyvlastňovacího úřadu tehdy, nestanoví-li tento zákon jinak. Vzhledem k tomu, kdy vyvlastňovací zákon v případě podané žádosti, kdy vyvlastňovací řízení lze vézt jen k žádosti, speciálně neupravuje důvod pro přerušování řízení z důvodu odstranění nedostatků podání, je nutné v daném případě postupovat podle obecné úpravy obsažené ve správním řádu konkr. v ust. § 64 odst. 1 písm. a).

Dle této úpravy je správnímu orgánu založena možnost (na rozdíl od předchozí obligatorní povinnosti) přerušit řízení z důvodů uvedených v tomto ustanovení. Jak je již výše uvedeno jedním z důvodů je též absence úplné žádosti, kdy zákon zde současně upravuje postup odstranění nedostatku žádosti. Zejména se zde předpokládá výzva správního orgánu k odstranění nedostatků podání s tím, že zákon nechává na úvaze správního orgánu zda výzvu, o které se nevede správní řízení vydá na samostatné listině, či zda výzvu vydá spolu s usnesením o přerušování řízení na společné jedné listině. V posuzované věci byl již výše zmíněný úkon výzvy ze dne 25. 2. 2007 vůči odvolatelce učiněn na listině spolu s oznámením o převzetí řízení vyvlastňovacím úřadem ze dne 25.2. 2007. Odvolací orgán neshledává v této zvolené formě výzvy pochybení a je toho názoru, že výzva byla učiněna ve správné formě a je s ní třeba spojovat veškeré zákonem založené účinky. Zejména je třeba upozornit na skutečnost, kdy pokud by odvolatelka neodstranila vyvlastňovacím úřadem vytýkané vady žádosti vystavuje se riziku, že vyvlastňovací úřad zahájené vyvlastňovací řízení ve smyslu ust. § 66 odst. 1, písm. c) správního řádu pro absenci úplné žádosti zastaví. Citované ustanovení je nutné vnímat za jakousi pojistku, kdy správní orgán je oprávněn rozhodnout ve věci pouze za předpokladů úplné žádosti a tím zajistit naplnění jedné ze základních zásad uvedené v ust. § 3 spočívající v povinnosti správního orgánu rozhodnout na základě skutečného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (jde o tzv. zásadu materiální pravdy), a to v takovém rozsahu, který je nezbytný k tomu, aby byl úkon správního orgánu úkonem v souladu s požadavky obsaženými v ust. § 2 správního řádu, tedy se zásadou legality, zásadou zneužití pravomoci a správní úvahy, zásadou proporcionality a ochrany dobré víry, zásadou ochrany

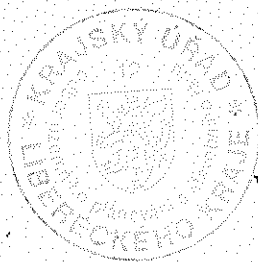
veřejného zájmu, zásadou nestranného přístupu a zásadou legitimního očekávání. Vzhledem k tomu, kdy právní předpis, konkr. vyvlastňovací zákon v ust. § 18 ukládá účastníkovi aby správnímu orgánu něco předložil, účastník tohoto řízení má povinnost stanovené podklady předložit. Pokud pak nastane situace, kdy účastník resp. žadatel stanovené podklady nepředloží a navíc rovněž též podaná žádost vykazuje absenci povinných údajů (v posuzované věci šlo např. o absenci údaje o tom, jakého vyvlastnění se odvolatelka domáhá, doložení skutečností nasvědčujících tomu, že byly splněny podmínky pro vyvlastnění - § 3 až 5 vyvlastňovacího zákona), nezbyvá správnímu orgánu než v souladu s ust. § 45 odst. 2 správního řádu vyzvat žadatele k odstranění nedostatků podání. Ze strany správního orgánu je tímto postupem fakticky zajištěna účinná pomoc vůči žadateli aby v důsledku nedostatečně podané žádosti neutrpěl újmu. Správní řád pak zcela logicky v návaznosti s úkonem výzvy upravuje institutem přerušení řízení (§ 64) přerušeni běhu lhůt pro vydání rozhodnutí ve věci a tím zajišťuje aby v důsledku neúplné žádosti, na základě které by nebylo možné zjistit úplný stav věci, správnímu orgánu k jeho tíži marně po dobu doplňování žádosti, neběžela lhůta pro vydání rozhodnutí. K tomuto postupu je pak třeba dále poznamenat, že posouzení zda z důvodu absence úplné žádosti bude využit institut přerušeni řízení je na straně správního orgánu, který však při tomto posouzení nemůže postupovat libovolně což znamená, že k přerušeni řízení by měl přistoupit za situace kdy je jasné, že doplnění žádosti bude vyžadovat čas na doplnění. Jak již bylo výše uvedeno výzvou ze dne 25.2. 2007 byla odvolatelka vyzvána k doplnění žádosti o skutečnosti specifikované pod body a) až f). Vzhledem k tomu, kdy jejich doplnění bude vyžadovat určitý čas na jejich vypracování, správní orgán nevybočil z mezí v rámci svého správního uváženi, když dospěl k závěru, že je nutné vyvlastňovací řízení za účelem doplnění žádosti přerušit. Odvolací orgán se s tímto posouzením plně ztotožňuje.

Nad rámec tohoto posouzení považuje za nutné odvolací orgán dále k věci uvést, že je čistě v zájmu odvolatelky aby výzvou vyžádané doplnění provedla v co nejkratší době a tím zajistila aby byla odstraněna překážka bránící řádnému posouzení předmětné věci. Vyvlastňovací úřad po obdrženi doplněné žádosti o všechny jím požadované skutečnosti je pak povinen pokračovat v přerušeni vyvlastňovacím řízení a věc rozhodnout ve lhůtách stanovených v ust. § 71 odst. 3 správního řádu.

S ohledem na výše uvedené odvolací orgán na rozdíl od odvolatelky dospěl k závěru, že vydané usneseni o přerušeni vyvlastňovacího řízení bylo z důvodů podrobně výše popsaných vydáno v souladu se správním řádem a vyvlastňovacím zákonem, kdy současně se neztotožnil se závěrem odvolatelky o nicotnosti tohoto usneseni a proto neshledal důvod jakkoliv do tohoto usneseni zasahovat a rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno tj. odvolání odvolatelky zamítl a odvoláním napadené usneseni ze dne 25.2.2007, Sp. zn. 1275/2008/SPR/OP/VPO-3, čj.: 22528/2008 potvrdil.

Poučení o opravném prostředku :

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se nelze dále odvolat, a proto je konečné (§ 91 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád v platném znění).

RNDr.
vedoucí odboru územního plánování
a stavebního řádu
v.z. Ing. Jiří Škorpiť

Dále obdrží :
vlastní 2x